

ОБЛИГАЦИОНО ПРАВНО - НАКНАДА ШТЕТЕ

ОДГОВОРНОСТ ЛЕКАРА

Лекар је одговоран за накнаду штете настале методом лечења која није призната од савремене медицинске науке.

Из образложења:

„Тужилац се обратио туженој, лекару опште медицине, ради уклањања тетоваже са надлактица и стомака. Тужена је у њеној приватној ординацији опште медицине у Л, покушала да тужиоцу применом одређене методе уклони тетоваже. Након обављене интервенције, те примењене терапије, код тужиоца је дошло до опекотина другог и трећег степена, које су узроковале оштећење коже тужиоца у сразмери од 5% укупне телесне површине и наруженост малог степена. Утврђено је да је примењена метода лечења напуштена пре више година у медицини, због болова и последица до којих може да дође, а посебно због хипертрофичних и ружних ожиљака. У оквирима савремене званичне медицинске науке ова метода лечења се не примењује, а примењује се у парамедицинским третманима и у народној медицини.

Предмет тужбеног захтева је исплата накнаде нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове, за претрпљени страх због наружености, као и материјалне штете, за трошкова лечења.

Ревизијски суд сматра да је тужена одговорна за штету коју тужилац трпи, обзиром да између радње тужене – пружање нестручне лекарске помоћи и здравственог стања до кога је услед тога дошло код тужиоца, постоји узрочно-последична веза. Тужена је одговорна јер је у лечењу применила методу која више није призната од стране званичне медицине, која се примењује у парамедицинским третманима и у народној медицини. Ова метода напуштена је пре више година у званичној медицини, због болова и последица до којих може доћи, а посебно због хипертрофичних и ружних ожиљака. Тужилац се обратио за пружање стручне помоћи званичној лекарској ординацији у којој тужена пружа медицинске услуге од 1994. године, оправдано очекујући да ће му бити пружена квалитетна медицинска услуга. С наведеним у вези, тужена је дужна да тужиоцу у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о облигационим односима (ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице), накнади штету која је настала њеном кривицом.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев 1296/10 од 23.09.2010. године, утврђена на седници Грађанског одељења 12.03.2012. године)